

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. Шумен, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Константин Г. Моллов

при участието на секретаря Галина Св. Георгиева
като разгледа докладваното от Константин Г. Моллов Търговско дело № 20223600900102 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по депозирана искова молба от „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД, ЕИК 201122703 със седалище и адрес на управление гр. Варна, ж.к. „.....“, бл.204, вх.1, ет.1, ап.4, представлявано от управителя П.Д.Х., чрез адв. Х. Т. Х. от АК – Варна с адрес за призоваване в гр. Варна ЗПЗ ул. „.....“, № 62 против „Ню пауър груп“ ЕООД, ЕИК 202725978 със седалище и адрес на управление гр. Шумен, ул. „.....“ № 3, ап.7, представлявано от управителя П.Д.С. Ищецът претендира ответникът да бъде осъден да му върне сумата от 25 425.79 лв., представляваща преведена авансово сума по фактура № 89/10.05.2021 г., поради неосъществено основание ведно със законната лихва от датата на образуване на делото до окончателното погасяване на задължението, както и направените по делото разноси. В условия на евентуалност ищецът претендира сумата да бъде върната поради липса на основание.

Заедно с отговора на исковата молба ответникът е депозирал насрещна искова молба, с която претендира ищецът по първоначалния иск да му заплати сумата от 43 340.42 лв., представляваща дължима, но незаплатена цена на продадени стоки, посочени в приложенияте към исковата молба фактури, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска до окончателното ѝ плащане, както и направените по делото разноси.

В сроковете по чл.367, ал.1, чл.372, ал.1 и чл.373, ал.1 от ГПК са депозирали отговор по насрещния иск, допълнителни искиви молби и отговори на допълнителните искиви молби по предявените от страните искове.

Ищецът по първоначално предявения иск „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД твърди,

че претенцията му произтича от следните факти: С Решение за определяне на изпълнител № 4/12.04.2021 г., той е бил определен за изпълнител на строително-монтажни работи (СМР) по договор за финансиране с Държавен фонд земеделие № BG06RDNP001-7.004-0002C01 от 01.08.2020 г. Въз основа на решението ищецът е сключил с община Никола Козлево договор за възлагане на обществена поръчка № 85/06.07.2021 г., по силата, на който се е задължил да извърши СМР в детска градина „Зорница“ с. Никола Козлево. Във връзка със сключения договор между ищеца и ответното дружество е постигната устна договорка, „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД да предостави необходимите материали за ремонта, който да бъде извършен от „Ню пауър груп“ ЕООД, като му бъде заплатена предварително само стойността на труда в размер на 25 425.79 лв. Въз основа на постигнатата договореност ответника е издал фактура № 89/10.05.2021 г. и още на следващия ден, ищецът е заплатил сумата, чрез банков превод. Но след откриване на строителната площадка в началото на м. март 2022 г., въпреки отправените покани, „Ню пауър груп“ ЕООД не е изпълнило поетото от него задължение да изпълни СМР, поради което ищецът възлага ремонта на друг изпълнител.

Ответникът „Ню пауър груп“ ЕООД не оспорва, че е издал фактура № 89/10.05.2021 г., както и заплащането на сумата по нея по банковата му сметка. Оспорва всички останали твърдения, изложени в исковата молба. Между него и ищеца не са водени преговори и не е постигнато съгласие за сключване на договор за строителство за извършване на СМР, посочени в исковата молба за ремонт на покрива на детската градина в изпълнение на договора за възлагане на обществена поръчка № 85/06.07.2021 г. сключен между ищеца и Община Никола Козлево. С оглед на това предявеният иск е неоснователен.

„Ню пауър груп“ ЕООД основава претенцията си по насрещния иск, въз основа на следните твърдени от него факти: между страните са осъществени сделки за продажба на стоки, за които са издадени съответните четири фактури №№ 27/29.09.2018 г., 71/26.02.2020 г., 78/28.09.2020 г. и 90/24.08.2021 г. Към момента на предявяване на исковата молба незаплатената част от продажната цена по фактурите, след направеното с исковата молба, на основание чл.104, ал.1, във вр. с чл.103, ал.1 от ЗЗД, изявление за прихващане, е в общ размер на 43 340.42 лв. Сумата към датата на предявяване на насрещния иск не е заплатена от „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД.

В отговора ответникът, по предявения насрещен иск, оспорва твърденията в насрещната искова молба, че дължи сумата от 43 340.42 лв. Твърди, че през 2019 г. е привел по банковата сметка на „Ню пауър груп“ ЕООД общо сума в размер на 89 000.00 лв., като за извършените отделни преводи не са издавани фактури и сумите не са осчетоводени в счетоводството на ищеца. Впоследствие във връзка с предявения от „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД иск преводите са осчетоводени на един по-късен етап, поради което и издадените от „Ню пауър груп“ ЕООД фактури са антидатиращи.

От събраните по делото писмени доказателства, преценени по отделно и в съвкупност съдът приема за установено следното:

Между Община Никола Козлево, в качеството си на възложител и „ВИП консулт

инженеринг“ ЕООД, в качеството си на изпълнител е сключен договор за възлагане на обществена поръчка № 85/06.07.2021 г. С договора на ищеца е възложено, а той се е задължил да извърши строително-монтажни работи по договор за финансиране с Държавен фонд земеделие № BG06RDNP001-7.004-0002C01 от 01.08.2020 г., представляващи ремонт на детска градина „Зорница“, находяща се в с. Никола Козлево, общ. Никола Козлево. Договорът е сключен на основание чл.112 от ЗОП, след проведена открита процедура за възлагане на обществена поръчка с уникален номер в РОП 01387-2020-0010 и влязло в сила Решение № D6033403/12.05.2021 г. на зам. кмета на Община Никола Козлево, с което ищецът е определен за изпълнител ремонта на детската градина.

По делото е приложена фактура № 89/10.05.2021 г., издадена от „Ню пауър груп“ ЕООД с получател „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД за сумата 25 425.79 лв., като е посочено основание – „съгласно договор“. От извлечението на банковата сметка на „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД се установява, че на 11.05.2021 г. е наредено изплащането на сумата от 25 425.79 лв. на „Ню пауър груп“ ЕООД.

Ответникът по първоначалния иск не оспорва издаването на фактурата и получаване на посочената в нея сума от 25 425.79 лв.

„Ню пауър груп“ ЕООД е издало на получател „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД с основание „съгласно договор“ фактури № 27/29.09.2018 г. за сумата 18 639.60 лв.; № 71/26.02.2020 г. за сумата 222 000.00 лв.; № 78/28.09.2020 г. за сумата 133 500.00 лв. и № 90/24.08.2021 г. за сумата 17 160.00 лв. От приложените банкови извлечения за движенията по банковата сметка се установява, че са извършени плащания на 11.03.2020 г., 23.03.2020 г., 11.05.2020 г., 30.09.2020 г., 01.10.2020 г. и 05.11.2021 г., с които частично са погасени задълженията по фактури №№ 71/26.02.2020 г.; 78/28.09.2020 г. и 90/24.08.2021 г.

От заключението на назначената от съда съдебно-счетоводна експертиза, неоспорено от страните, както и от допълнителните разяснения на вещото лице дадени в съдебно заседание се установява, че търговските книги на страните за периода на издадените процесни фактури са водени редовно. Фактури № 89/10.05. 2021 г., № 27/29.09.2018 г., № 71/26.02.2020 г. , № 78/28.09.2020 г. и № 90/24.08. 2021 г. са осчетоводени по счетоводните регистри на двете търговски дружества.

Фактура 89/10.05.2021 г. на обща стойност 25 425.79 лв. е включена в дневника на продажбите и СД по ДДС на „Ню пауър груп“ ЕООД за данъчен период м. май 2021 г. На 11.05.2021 г. „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД е извършило плащане по фактурата в размер на 25 425.79 лв., в полза на „Ню пауър груп“ ЕООД и е ползвало правото на приспадане на данъчен кредит. По счетоводни данни на страните по фактурата не е налице остатък за плащане.

Фактури с № 27/29.09.2018 г., № 71/26.02.2020 г. , № 78/28.09.2020 г. и № 90/24.08.2021 г. са отразени в счетоводните регистри на „Ню пауър груп“ ЕООД и са включени в дневниците на продажбите и СД по ДДС за съответните данъчни периода, през които са издадени. Четирите фактури са отразени и в счетоводните регистри на „ВИП

консулт инженеринг“ ЕООД, включени са дневник на покупките и в СД по ДДС за съответните периода. И по четирите фактури „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД е ползвало правото на приспадане на данъчен кредит.

Задълженията на „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД по четирите процесни фактури са в общ размер на 391 299.60 лв. За погасяване на задълженията си търговското дружество е платило на „Ню пауър груп“ ЕООД, чрез преводи по банковата му сметка сума в общ размер на 327 739.18 лв. След извършените плащания и прихващане по фактура № *****/31.10.2021 г., издадена от „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД, задълженията му са в общ размер на 43 340.00 лв. по фактури № 71/26.02.2020 г. – 2 680.42 лв.; 78/28.09. 2020 г. – 33 500.00 лв. и 90/24. 08.2021 г. – 7 160.00 лв.

В счетоводството на „Ню пауър груп“ ЕООД са осчетоводени плащания, чрез преводи по банковата му сметка, извършени от П.Д.Х., който е едноличен собственик на капитала на „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД. Плащанията са извършени в периода от 22.10.2018 г. до 04.03.2020 г. и са в общ размер на 96 900.00 лв.

С получените суми, счетоводно е отразено погасяване на задължения на П.Д.Х.. към „Ню пауър груп“ ЕООД по фактури №№ 29/22.10.2018 г. – 5 000.00 лв.; 30/13.11.2018 г. – 2 000.00 лв.; 38/07.02.2019 г. – 8 500.00 лв.; 39/04.03.2019 г. – 9 000.00 лв.; 41/09.04.2019 г. – 9 900.00 лв.; 58/31.10.2019 г. – 8 000.00 лв.; 62/21.11.2019 г. – 15 000.00 лв.; 70/26.02.2020 г. – 39 500.00 лв.

По счетоводни данни от „Ню пауър груп“ ЕООД, фактура № 70/26.02.2020 г. е на обща стойност 57 000.00 лв.. по фактурата са погасени 39 500.00 лв. и е налице непогасен остатък от 17 500.00 лв.

Осемте фактури са осчетоводени от „Ню пауър груп“ ЕООД, издадени са на получател П.Д.Х. и са отразени по дневниците за продажбите и СД по ДДС на „Ню пауър груп“ ЕООД за съответните данъчни периоди. Във фактури № 29/22.10.2018 г. и № 30/13.11.2018 г. е посочено основание за издаването им „аванс по договор“. Основанията за издаване на фактури №№ 38/07.02.2019 г., 39/04.03.2019 г. и 41/09.04.2019 г. са съответно „услуга по договор“, „съгласно договор за СМР“ и „съгласно договор за строителство“, а за фактури №№ 58/31.10.2019 г., 62/21.11.2019 г. и 70/26.02.2020 г. „съгласно договор“.

С оглед на така изложените в първоначалната исковата молба обстоятелства и нейния петитум, съдът приема, че налице е правен спор относно задължението на ответника да върне получената парична сума поради неосъществяване на основанието въз основа на което я е получил, в условие на евентуалност да върне получената от него сума, поради начална липса на основание. Налице е и акцесорна претенция за законна лихва върху главницата от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата. Предявените обективно и кумулативно съединени искове са с правно основание чл.55, ал.1, пр. 2 от ЗЗД във вр. с чл.88, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал.1 от ЗЗД. Предявеният при условие на евентуалност иск е с правно основание чл. 55, ал.1, пр.1 от ЗЗД.

Предвид изложените в насрещния иск обстоятелства и петитум налице е спор

относно изпълнението от страна на „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД на задължението му за плащане на цената, за закупената от него стока по сключени търговски продажби. Налице е и акцесорна претенция за законна лихва върху главницата от датата, на която е депозирана исковата молба до окончателното ѝ изплащане. Предявените обективно и кумулативно съединени искове са с правно основание чл.327, ал.1 от ТЗ и чл.309а от ТЗ във вр. с чл.86, ал.1 от ЗЗД.

„Ню пауър груп“ ЕООД счита, че исковата молба по първоначалния иск е недопустима, предвид обстоятелството, че ищецът не е посочил банкова сметка, съгл. чл.127, ал.4 от ГПК и справка, съдържаща необходимите изчисления за определяне размера на предявения иск, съгл. чл.366 от ГПК. Нередовността не е отстранена в преклузивния срок по чл.129, ал.2 от ГПК, което води до последиците, визирани в чл.129, ал.3 от ГПК.

Непосочването на банкова сметка на ищеца или друг начин на плащане в исковата молба, както и неприлагане на справката по чл.366 от ГПК към нея не обосновава нейната нередовност и задължение за даване на указания за отстраняването им по аргумент от чл.129, ал.2 и ал.3 от ГПК. Съгласно изричният текст на чл.129, ал.2 от ГПК, при проверката на исковата молба, съдът се ограничава до наличие съдържанието на исковата молба посочено в чл.127, ал.1 от ГПК и прилагане към нея на посочените в чл.128 от ГПК приложения. Предвид чл.129, ал.3 от ГПК неизпълнението от ищеца на задълженията му произтичащи от чл.127, ал.4 и чл.366 от ГПК не е основание за връщане на исковата молба. Следователно след като исковата молба по първоначалния иск, предявен от „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД, отговаря на изискванията на чл.127, ал.1 и чл.128 от ГПК, то предявеният с нея първоначален иск е допустим.

Независимо от гореизложеното, следва да се посочи, че в първото съдебно заседание „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД е представило справка по чл.366 от ГПК и посочило банковата си сметка, съгл. чл.127, ал.4 от ГПК. Забавянето на ищеца по първоначалния иск не се отразява и не осуетява възможността на ответника адекватно да защити интереса си в рамките на настоящото производство.

По допустимостта на насрещния иск съдът се е произнесъл с определението си по чл.374 от ГПК от 16.06.2023 г.

Разгледани по същество първоначалните искови претенции на „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД са неоснователни, поради следните съображения:

Ищецът по първоначалния иск твърди, че обективизираната във фактура № 85/ 10.05.2021 г. търговска сделка е договор за изработка, с който е възложил на „Ню пауър груп“ ЕООД да извърши СМР – ремонт на покрива на детска градина „Зорница“ в с. Никола Козлево, като посочената в нея цена е само цената на труда, без стойността на материалите. Твърдението не е подкрепено с доказателства, поради което е неоснователно. Основанието въз основа на което е издадена фактурата е „съгласно договор“, като посочените в нея данни - количество и цена не съдържат съществени елементи на договора за изработка. Информацията, която може да се извлече от нея не е достатъчна за да се направи обосноваване

извод, че тя е издадена именно във връзка със сключения между „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД и Община Никола Козлево договор за възлагане на обществена поръчка № 85/06.07.2021 г. Следва да се съобрази и обстоятелството, че фактурата е издадена 10.05.2021 г., т.е. преди издаването и влизането в сила на Решение № D6033403/12.05.2021 г. на зам. кмета на Община Никола Козлево, въз основа на което е сключен договора от 06.07.2021 г., както и преди влизането в сила на Решение за определяне на изпълнител № 4/12.04.2021 г. Няма правна и житейска логика да се сключва предварително договор и да се извършва плащане по него, без да е сигурно, че „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД ще бъде определен за изпълнител на ремонта.

От събраните в хода на процеса доказателства се установява, че между страните са съществували трайни търговски отношения, породени от сключвани между тях търговски сделки, обективирани в процесните фактури №№ 89/10.05.2021 г., 27/29.09.2018 г., 71/26.02.2020 г., 78/28.09.2020 г. и 90/24.08.2021 г. Посоченото в тях основание за издаването им е „съгласно договор“, което не дава възможност за конкретизация и определяне вида на всяка една от сделките. Но предвид обстоятелствата, че процесните фактури са надлежно отразени в счетоводните регистри на страните и по тях е ползвано правото на приспадане на данъчен кредит, дава основание на съда да приеме, че тези сделки са реализирани и резултатите от тях са приети от страните. В този смисъл са и Решение № 185 от 14. 04.2020 г. по т.д. № 3224/2018 г. на ВКС, ТК, II т.о.; Решение № 160 от 17.11.2017 г. по т. д. № 2217/2016 г. на ВКС, ТК, I т.о.; Решение № 65/24.04.2012 г. по т. д. № 333/2011 г. на ВКС, ТК II о.; Решение № 47/08.04.2013 г. по т. д. № 137/2012 г. на ВКС, ТК, II о.; Решение № 138/17.10.2011 г. по т. д. № 728/2010 г. на ВКС, ТК, II о.; Решение № 166/26.10.2010 г. по т. д. № 991/2009 г. на ВКС, ТК, II т.о.; Решение № 42/19.04.2010 г. по т. д. № 593/2009 г. на ВКС, ТК II т. о. Т.е. не са налице предпоставките за разваляне на договора обективиран във фактура № 89/10.05.2021 г. Следователно не са настъпили правните последици на развалянето, визирани в чл.88, ал.1 от ЗЗД и основанието въз основа на което страните са престирали не е отпаднало. Не е налице фактическия състав, визиран в чл.55, ал.1, пр.2 от ЗЗД. Тази хипотеза е налице когато възникването на правното основание е било поставено в зависимост от някакво бъдещо несигурно събитие, чието осъществяване е станало невъзможно, но една от страните вече е изпълнила своето задължение. В случая няма данни за договор между страните, сключен под отлагателно условие. Не е налице и двустранен договор, при който задължението на едната страна е погасено поради невъзможност за изпълнение, което предполага връщането на изпълненото от другата страна. С оглед на това предявеният на основание чл.55, ал.1, пр.2 от ЗЗД във вр. с чл.88, ал.1 от ЗЗД иск за сумата от 25 425.79 лв., заплатена по фактура № 89/10.05.2021 г. следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Предвид неоснователността на главната претенция, неоснователна е и акцесорната претенция за законната лихва върху претендираната сума, считано от датата на образуване на делото до окончателното погасяване на задължението.

Поради отхвърлянето на предявените срещу ответното дружество искове с правно

основание чл.55, ал.1, пр. 2 от ЗЗД във вр. с чл.88, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал.1 от ЗЗД следва да се разгледат предявените от „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД при условията на евентуалност срещу „Ню пауър груп“ ЕООД искове с правно основание чл. 55, ал.1, пр.1 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД.

За да се уважи предявения иск с правно основание чл.55, ал.1, пр.1 следва да са налице две предпоставки – да е предадено нещо, в случая да е извършено плащане и липса на основание за това плащане към момента на получаването му. В конкретния случай втората предпоставка не е налице. Фактура № 89/10.05.2021 е надлежно осчетоводена в счетоводствата на страните, и предвид упражненото право на приспадане на данъчен кредит резултатите от обективизираната в нея търговска сделка не са оспорени, а са приети от страните. С оглед на това предявеният на основание чл.55, ал.1, пр.1 от ЗЗД иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Предвид неоснователността на главната претенция, неоснователна е и акцесорната претенция за законната лихва върху претендираната сума, считано от датата на образуване на делото до окончателното погасяване на задължението.

Разгледани по същество предявените от ответника насрещни искове са основателни, поради следните съображения:

Четири процесни фактури №№ 27/29.09.2018 г., 71/26.02.2020 г., 78/28.09. 2020 г. и 90/24.08.2021 г. са надлежно осчетоводени от страните. „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД не оспорва задълженията си по тях, напротив видно от заключението по ССЕ, е извършвал плащания за погасяването им. След извършените плащания и направеното на основание чл.104, ал.1 във вр. с чл.103, ал.1 от ЗЗД с насрещния иск изявление на „Ню пауър груп“ ЕООД за прихващане на дълга му по фактура № 010000001/31.10.2021 г., размерът на непогасените задълженията е 43 340.42 лв. по фактури №№ 71/26.02.2020 г., 78/28.09. 2020 г. и 90/24.08.2021 г.

„ВИП консулт инженеринг“ ЕООД твърди че задълженията са изцяло погасени с плащания, извършени от едноличния собственик на капитала П.Д.Х.. От заключенията на ССЕ и допълнителната ССЕ се установява, че между физическото лице и „Ню пауър груп“ ЕООД са налице отделни и независими от „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД облигационни отношения. Тези отношения са обективизирани във фактури №№ 29/22.10.2018 г.; 30/13.11.2018 г.; 38/07.02.2019 г.; 39/04.03.2019 г.; 41/09.04.2019 г.; 58/31.10.2019 г.; 62/21.11.2019 г. и 70/26.02.2020 г. и с извършените от физическото лице плащания са погасявани задълженията му, произтичащи от тях. От посочените във фактурите основания, не може да се направи връзка със сключените между „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД и „Ню пауър груп“ ЕООД търговски сделки. В банковото извлечение от сметката на физическото лице също не могат да се установят данни, че с плащанията от нея се погасяват задълженията на „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД. Обстоятелството, че физическото лице е едноличен собственик и управител на търговското дружество, не означава, че не са налице два независими един от друг правни субекти, като всеки един от тях, независимо от другия може да встъпва в отделни отношения с „Ню пауър груп“ ЕООД. С оглед на това съдът,

счита, че предявения на основание чл.327 ал.2 от ТЗ иск за сумата от 43 340.42 лв., представляваща дължимата на „Ню пауър груп“ ЕООД сума по фактури №№ 71/26.02.2020 г., 78/28.09. 2020 г. и 90/24.08.2021 г. е основателен и доказан и следва да се уважи.

Основателна е и претенцията за законна лихва върху претендираната сума от датата на предявяване на иска до окончателното ѝ заплащане, поради наличие на неизпълнение на парично задължение от „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД по горепосочените три фактури.

На основание чл.78, ал.1 и ал.3 от ГПК и съобразно изхода на делото по първоначално предявените и насрещните искове, „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД следва да заплати на „Ню пауър груп“ ЕООД, направените по делото разноси в общ размер на 4 633.62 лв., от които заплатена държавна такса – 1 733.62 лв., депозит за възнаграждение на вещо лице – 250.00 лв. и адвокатско възнаграждение – 2 650.00 лв.

На основание чл. 78, ал.5 от ГПК, ответникът е направил възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Но заплатеното от „Ню пауър груп“ ЕООД адвокатско възнаграждение е под минималния размер предвиден в чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г., поради което възражението е неоснователно. С оглед на това „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД ще следва да заплати на „Ню пауър груп“ ЕООД деловодни разноси в размер на 4 633.62 лв.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

Отхвърля като неоснователни и недоказани предявените от „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД, ЕИК 201122703 със седалище и адрес на управление гр. Варна, ж.к. „.....“, бл.204, вх.1, ет.1, ап.4, представлявано от управителя П.Д.Х. против „Ню пауър груп“ ЕООД, ЕИК 202725978 със седалище и адрес на управление гр. Шумен, ул. „.....“ № 3, ап.7, представлявано от управителя П.Д.С.искове с правно основание чл.55, ал.1, пр.2 от ЗЗД във вр. с чл.88, ал.1 от ЗЗД искове за сумата от 25 425.79 лв., заплатена по фактура № 89/10.05.2021 г., ведно със законната лихва върху претендираната сума, считано от датата на образуване на делото до окончателното погасяване на задължението.

Отхвърля като неоснователни и недоказани предявените, при условията на евентуалност, от „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД, ЕИК 201122703 със седалище и адрес на управление гр. Варна, ж.к. „.....“, бл.204, вх.1, ет.1, ап.4, представлявано от управителя П.Д.Х. против „Ню пауър груп“ ЕООД, ЕИК 202725978 със седалище и адрес на управление гр. Шумен, ул. „.....“ № 3, ап.7, представлявано от управителя П.Д.С.искове с правно основание чл.55, ал.1, пр.1 от ЗЗД и чл. 86, ал.1 от ЗЗД за сумата от 25 425.79 лв., заплатена по фактура № 89/10.05.2021 г., ведно със законната лихва върху претендираната сума, считано от датата на образуване на делото до окончателното погасяване на задължението.

Осъжда „ВИП консулт инженеринг“ ЕООД, ЕИК 201122703 със седалище и адрес на управление гр. Варна, ж.к. „.....“, бл.204, вх.1, ет.1, ап.4, представлявано от управителя

П.Д.Х. да заплати на „Ню пауър груп“ ЕООД, ЕИК 202725978 със седалище и адрес на управление гр. Шумен, ул. „....“ № 3, ап.7, представлявано от управителя П.Д.С.сумата от 43 340.42 лв., представляваща общия размер на неизплатените части от дължимите суми по фактури №№ 71/26.02.2020 г., 78/28.09. 2020 г. и 90/24.08.2021 г., ведно със законната лихва върху претендираната сума от датата на предявяване на иска до окончателното ѝ заплащане, както и сумата от 4 633.62 лева, представляваща направените по делото разноси.

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд град Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Шумен: _____